

Αρ. 24

Παρασκευή, 3/5/1985

A. ΖΙΑΡΤΙΔΗΣ

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ

Δυστυχώς δεν είναι δυνατό να παραμείνει ασχολίαστη η πρωτομαγιάτικη ομιλία του Γενικού Γραμματέα της ΠΕΟ. Ο κ. Ζιαρτίδης έχει μια παράδοση στη διατύπωση και δημοσίευση κειμένων, που προσφέρουν παρηγοριά στον αντίπαλο και προκαλούν θλίψη και σύγχυση μεταξύ των Ελλήνων της Κύπρου.

Ο κ. Ζιαρτίδης είναι αυτός που ομολόγησε δημόσια ότι το κόμμα του ακολουθεί πολιτική πιέσεων πάνω στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας αναφορικά με το Κυπριακό. Ο κ. Ζιαρτίδης είναι εκείνος που μίλησε για λαθρέμπορους του προσφυγικού κόσμου και έδωσε το σύνθημα για να γίνει βίωμα ότι τα δικαιώματα των προσφύγων είναι δυνατό να φαλιδιευθούν. Ο κ. Ζιαρτίδης είναι που έκαμε λόγο για νέα τολμηρά βήματα, όταν η τουρκική πλευρά προχωρούσε σε τετελεσμένα και αρνείτο να κάμει οποιεσδήποτε υποχωρήσεις.

Ο κ. Ζιαρτίδης με την πρόσφατη ομιλία του εγκαταλείπει πλέον και τα τελευταία προσχήματα και αποδίδει στην πλευρά μας και στον Πρόεδρο Κυπριανού όλες σχεδόν τις ευθύνες για τη στασιμότητα και το αδιέξοδο στη σφαίρα των ενδοκυπριακών συνομιλιών και της πρωτοβουλίας του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών καθώς και για τα νέα τετελεσμένα στα οποία προχωρεί η ηγεσία της τουρκοκυπριακής κοινότητας.

Τα νέα τετελεσμένα γίνονται όταν επιτρέπουμε να δημιουργούνται κενά στο διάλογο και στις συνομιλίες, ισχυρίζεται ο κ. Ζιαρτίδης, ο οποίος παρουσιάζεται να πιστεύει ότι διαλεγόμεθα μόνοι ή να αγνοεί ότι η τουρκική πλευρά εσκεμμένα κατά κανόνα επιχειρεί να δημιουργεί τις προϋποθέσεις για να προγραμματίζει και να προχωρεί σε νέα τετελεσμένα, τα οποία από πολλού είχε προγραμματίσει και κατά κόρο διατυμπανίσει.

Για τον κ. Ζιαρτίδη δεν υπάρχει φαίνεται τουρκικός επεντατισμός ούτε τουρκικά σχέδια εις βάρος της Κύπρου. Η κατοχή ίσως εξακολουθεί να υπάρχει διότι δεν υπήρξαμε αρκετά διαλλακτικοί, σύμφωνα με τη θεωρία του κ. Ζιαρτίδη.

.../...

Η απουσία προόδου στο Κυπριακό για τον κ. Ζιαρτίδη οφείλεται στην έλλειψη πολιτικού θάρρους αφενός και στο σωβινισμό αφετέρου που χαρακτηρίζουν τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Ο κ. Ζιαρτίδης έχει ιδιότυπη αντίληψη και της έννοιας του πολιτικού θάρρους και της έννοιας του σωβινισμού. Πιστεύει ίσως ότι πολιτικό θάρρος σημαίνει να είσαι έτοιμος να υπογράψεις οποιοδήποτε τελεσίγραφο ή να αποδέχεσαι οτιδήποτε σου προτείνεται ασυζητητί. Ο κ. Ζιαρτίδης ίσως νομίζει ότι είναι σωβινισμός να εργάζεσαι για τη φυσική και εθνική επιβίωση του Ελληνισμού στην Κύπρο και να αγωνίζεσαι για τον τερματισμό της κατοχής, την ελευθερία των σκλαβωμένων εδαφών σου και τη διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των πολιτών. Μήπως θα φθάσουμε και στο σημείο να θεωρείται κανείς σωβινιστής όταν αναφέρεται στον Ελληνισμό της Κύπρου;

Τέτοιες ιδιότυπες αντιλήψεις παρουσιάζεται να προβάλλει ο κ. Ζιαρτίδης σε ένα κείμενο ομιλίας που περιλαμβάνει εκτενή αναφορά στα σατανάχρονα από τη νίκη κατά του φασισμού και του ναζισμού. Ατύχησε ο κ. Ζιαρτίδης, όταν συνδύασε το κήρυγμά του για ενδοτισμό στο Κυπριακό με πανηγυρικό για τον ανένδοτο αγώνα που έγινε εναντίον του ναζισμού και του φασισμού. Αλλά τέτοιες αντιφάσεις δεν πτοούν το Γενικό Γραμματέα της ΠΕΟ, ο οποίος ισχυρίζεται ότι η αποτυχία της συναντήσεως υψηλού επιπέδου του Ιανουαρίου οφείλεται αποκλειστικά σχεδόν στους χειρισμούς του Προέδρου της Δημοκρατίας. Το γεγονός είναι ότι η αδιαλλαξία και τα σχέδια για τετελεσμένα της τουρκικής πλευράς οδήγησαν σε αποτυχία τη συνάντηση εκείνη. Αν όλοι εδώ στην Κύπρο κρατούσαμε συμπαγές το εσωτερικό μας μέτωπο μετά την αποτυχία της συναντήσεως εκείνης με κάποια έστω διάθεση πολιτικής αντίστασης και αντί να επιρρίπτουμε ευθύνη στην πλευρά μας αποδίδαμε την ευθύνη εκεί όπου ανήκε, σήμερα διαφορετική θα ήταν η εικόνα στο Κυπριακό. Αλλά δυστυχώς, ο κ. Ζιαρτίδης είναι από τους πρωταγωνιστές μιας κινήσεως που υπονομεύει συνεχώς τις δικές μας θέσεις και ενθαρρύνει διαρκώς την αδιαλλαξία της Άγκυρας και του κ. Ντενιτάς, χρησιμοποιώντας και τη μέθοδο των δημοσίων πιέσεων προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Αυτές οι πιέσεις που άρχισαν από τον περασμένο Αύγουστο, σε αγαστή συνεργασία με την ηγεσία του Δημοκρατικού Συναγερμού, βρήκαν την εξήγησή τους στη συμμαχία των ηγεσιών ΔΗΣΥ - ΑΚΕΛ που οδήγησαν στη γνωστή απόφαση της Βουλής.

Ο κ. Ζιαρτίδης επιθυμεί να δεσμεύσει όχι μόνο για τώρα τον Πρόεδρο για να αποδεχθεί αυτό που θέλει ο κ. Ζιαρτίδης.

Ο κ. Ζιαρτίδης επιθυμεί να δεσμεύσει τον Πρόεδρο και για το μέλλον, να τον υποχρεώσει να τηρεί γραμμή και τακτική που να είναι σύμφωνη με τις ιδιότυπες αντιλήψεις του κ. Ζιαρτίδη για πολιτικό θάρρος και σωβινισμό.

Ενώ ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας επιδιώκει εποικοδομητικό διάλογο χωρίς προδεσμεύσεις, ο κ. Ζιαρτίδης επιζητεί να υπαγορεύσει όρους και να επιβάλει υποταγή. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν θα παρασυρθεί σε μια τέτοια διελκυστίνδα που φαίνεται να προτιμά ο κ. Ζιαρτίδης.

Για το Κυπριακό γνώμονας των ενεργειών του Προέδρου της Δημοκρατίας είναι αποκλειστικά το εθνικό συμφέρον. Όλο το πολιτικό θάρρος που διαθέτει, και επί τούτου δεν χρειάζεται πιστοποιητικά από τον κ. Ζιαρτίδη ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, θα εξαντληθεί στην εξυπηρέτηση του εθνικού συμφέροντος και στην υπόθεση της Κύπρου και δεν θα εκδηλωθεί ως διάθεση να γίνει ευχάριστος σε οιονδήποτε. Παράλληλα θα συνεχίσει να εργάζεται για την ομοψυχία και την απάμβλυνση της οξύτητας, μέσα σε θεμιτά και συνταγματικά πλαίσια, παρά τις ωμές προκλήσεις του τύπου της πρωτομαγιάτικης αναφοράς του κ. Ζιαρτίδη.

N/Χρ.

E/Γ